

Решение на Съда (десети състав) от 30 март 2017 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Allemagne) — Verband Sozialer Wettbewerb eV/DHL Paket GmbH

(Дело C-146/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Нелоялни търговски практики — Реклама, публикувана в печатно издание — Липса на информация от съществено значение — Достъп до тази информация чрез уебсайта, на който се предлагат съответните продукти — Продукти, продавани от лицето, публикувало обявата, или от трети лица)

(2017/C 161/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Ответник: DHL Paket GmbH

Диспозитив

Член 7, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета, трябва да се тълкува в смисъл, че реклама като разглежданата в главното производство, която попада в обхвата на понятието „оферта за продажба“ по смисъла на тази директива, може да се приеме за изпълняваща задължението за предоставяне на информация, предвидено в тази разпоредба. Задача на запитващата юрисдикция е да разгледа във всеки отделен случай, от една страна, дали ограниченията в пространството в рекламния текст оправдават предоставянето на информация за доставчика единствено на онлайн портала за продажби, и от друга страна, евентуално дали информацията, предвидена в член 7, параграф 4, буква б) от посочената Директива 2005/29, относно онлайн портала за продажби, е съобщена ясно и бързо.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 март 2017 г. (преюдициално запитване от Kúria — Hongrie) — József Lingurár/Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Дело C-315/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика — Финансиране от ЕЗФРСР — Помощ за развитие на селските райони — Плащания по програма „Натура 2000“ — Допустимост само за частните лица — Горски район, който отчасти е собственост на държавата)

(2017/C 161/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: József Lingurár

Ответник: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Диспозитив

Член 42, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) следва да се тълкува в смисъл, че когато горски район с право на помощ по програмата „Натура 2000“ е собственост отчасти на държавата и отчасти на частноправен субект, при изчисляването на размера на помощта, която трябва да се плати на последния, следва да се вземе предвид съотношението между площта на частта, която е собственост на държавата, и частта, притежавана от този субект.

(¹) ОВ С 296, 16.8.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 30 март 2017 г. (преюдициално запитване от Orčinski sud u Velikoj Gorici — Хърватия) — VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Дело C-335/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Директива 2008/98/ЕО — Възстановяване на разходи за управление на отпадъци — Принцип „запърсителят плаща“ — Понятие „притежатели на отпадъци“ — Искана цена за управление на отпадъци — Специална такса, предназначена за финансиране на капиталови инвестиции)

(2017/C 161/06)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Orčinski sud u Velikoj Gorici

Страни в главното производство

Жалбоподател: VG Čistoća d.o.o.

Ответник: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Диспозитив

Член 14 и член 15, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви трябва да се тълкуват в смисъл, че при действащото право на Съюза тези разпоредби допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която с оглед на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битови отпадъци се предвижда заплащане на цена, изчислена въз основа на предполагаемия натрупан обем на отпадъците от ползвателите на услугата, а не въз основа на действително генерираното и оставено за събиране от тях количество на отпадъците, и заплащане от ползвателите в качеството и/или на притежатели на отпадъците на допълнителна такса, предназначена за финансиране на необходими капиталови инвестиции за третирането на отпадъците, включително рециклирането и/или. Запитващата юрисдикция същевременно трябва да провери въз основа на изложените пред нея фактически и правни обстоятелства дали това не води до начисляване на някои „притежатели“ на явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да генерират. За тази цел националната юрисдикция по-специално може да вземе предвид критерии, свързани с вида на земята от ползвателите недвижими имоти, площта и предназначението на тези имоти, възможността на „притежателите“ да генерират отпадъци, обема на предоставените на ползвателите контейнери и честотата на събиране, доколкото тези показатели могат да се отразят пряко на размера на разходите за управление на отпадъците.

(¹) ОВ С 296, 16.8.2016 г.